

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 26. Stephani obitus. Paschalis I. Papa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

Sæculum IX. baptizantes non solum Aquam Sacram
A.C. 817. super capita infantium effundant, sed
 6. 11. eos semper lavacro immergant, sequen-
 tes exemplum Filii Dei, ter in Jordane
 immerfi.

Ex hoc Canone videmus, quod in re-
 gionibus frigidis cœperint Baptismum
 affundendo conferre.

§. XXVI.

*Stephani obitus. Paschalis I.
 Papa.*

*Papebr. co-
 nat. Ann.
 Fr. Duchesn.
 to. 3. Anast.*

Stephanus V. Papa e vivis abiit mense
 tertio, ex quo e Francia Romam re-
 diisset, scilicet, vigesima secunda Janua-
 rii anno octingentesimo decimo septimo,
 postquam Sedem septem non plus men-
 sibus occupasset. Sepultus est ad S. Pe-
 trum. Una Ordinatione mense Decem-
 bri consecraverat Presbyteros novem,
 Diaconos quatuor, & alias per diversa
 loca Episcopos quinque. Sacra Sedes
 biduo tantum vacavit, nam Die Domi-
 nica vigesima quinta Januarii ordinatus
 est Paschalis hujus nominis primus, qui
 fedit

di, jejunandi, eleemosynas dandi pro defunctis!
 edicant Protestantes, qui Purgatorium, id est,
 locum tertium inter Cælum & Infernum ne-
 gant, an putent, Fideles orasse pro animabus
 mortuorum existentibus in Cælo, vel in In-
 ferno?

sedit annis septem, mensibus tribus & ^{Sæculum IX.} diebus octodecim. Romæ natus erat, A. C. 817.
 Bonosi filius. A teneris Palatii Patriar-
 chalis Alumnus, Sacris Litteris imbutus,
 Subdiaconus, Diaconus & tandem Pres-
 byter ordinatus est. Orationi, jejuniis
 & vigiliis assidue vacanti, & Monacho-
 rum, vitæ Sanctitate excellentium, so-
 cietatem amanti, Leo III. Papa Regimen
 Monasterii S. Stephani prope S. Petri Ba-
 silicam commisit; quo in munere Pascha-
 lis eleemosynas largissime distribuebat,
 præsertim peregrinis, qui e remotissimis
 regionibus Romam pergebant. Step-
 hano Papa defuncto una Clericorum po-
 pulique voce electus est.

Ubi consecratus fuit Paschalis, mi- ^{Egin. an.}
 sit Legatos sine mora ad Ludovicum Im- ^{817. Astron.}
 peratorem cum magnis donis & litteris, ^{817.}
 in quibus profitebatur, se ad suscipien-
 dam hanc Dignitatem omnino fuisse coa-
 ctum. Legationis Princeps, Theodorus
 Nomenclator, pacta fœderis cum Impe-
 ratore & amicitiam renovavit, & omnia
 quæ petebat obtinuit. Is summi mo-
 menti Acta Romam attulit; nempe Do- ^{Sup. Lib.}
 nationum Ecclesiæ Romanæ a Pipino & ^{XLIII. s.}
 Carolo Magno factarum Confirmatio- ^{18. to. 1. Cap.}
 nem. Hæc illa est celeberrima Consti- ^{p. 591. ap.}
 tutio, quæ incipit: *Ego Ludovicus*, in ^{Baro. an. 817}
 qua Ludovicus Imperator Donationibus ^{n. 10. Coint.}
 parentis sui, & Avi Urbem & Ducatum ^{eod. ann. n.}
 10. 14.

Sæculum IX. Romanum, Insulas Corsicam, Sardiniam
 A. C. 817. & Siciliam addidit. Ultimum vocabu-
lum, videlicet Sicilia, posteriore tempo-
 re adjectum fuisse creditur; quippe sa-
 tis exploratum est, tunc Siciliam in po-
 testate Imperatoris Constantinopolitani
 fuisse, nec Francos unquam in eam In-
 sulam aliquod jus acquisivisse.

Præterea Ludovicus Imperator mul-
 ta Patrimonia in Campania, in Calabria,
 Neapoli, Salerni sita, Papæ donat. Nem-
 pe nihil obstat, quo minus credamus,
 Imperatorem aliqua Patrimonia in Pro-
 vinciiis Græcorum possedisse. Addit e-
 tiam hanc cautionem notatu dignam;
Salva super eosdem Ducatus nostra in o-
mnibus Dominatione, & illorum ad nos
subjectione. Quod præcipue de Duca-
 tu Romano accipitur, in quo Ludovicus
 & ejus Successores Supremum Domi-
 nium sibi reservarunt, ut ea, quæ in ista
 Historia sequuntur, docebunt. (*)

Illud quoque in ea Constitutione le-
 gitur; quotiescunque Sacra Sedes vaca-
 verit, libere a Romanis Papam esse eli-
 gendum, & consecrandum. Satis dein-
 de

(*) R. P. Antonius Pagi in sua Critica putat,
 totam Constitutionem esse supposititiam. For-
 te, uti Fleurius credit, tantum est corrupta. Sæ-
 pe enim Acta ejusmodi occurrunt corrupta, ra-
 ro autem ex toto conficta.

de fore, si consecratus Legatos Regi Francorum mitteret, ad pacem conferendam. Hoc ultimum itidem est suspectum; exinde enim sicut prius Reges Electionem Papæ, antequam consecrarentur, approbarunt. Quod factum eodem Ludovico regnante videbimus. Huic Donationi Ludovicus Imperator, tres ipsius filii Lotharius, Pipinus, & Ludovicus, Episcopi decem, Abbates octo, Comites quindecim, Bibliothecarius unus, Mansionarius unus, & Ostiarius unus subscripserunt.

§. XXVII.

Lotharius ad Imperii consortium assumitur.

Hæc subscriptio indicare videtur, ista *Charta* di-
fuisse acta in Comitibus ab Impera-
tore Ludovico Aquisgrani eodem anno
octingentesimo decimo septimo, Regni
sui quarto, in æstate celebratis, ubi to-
ti frequentiæ hanc proposuit quæstio-
nem: *An illud differendum, quod ad Re-*
gnum stabiliendum facit? Omnibus re-
spondentibus, neutiquam esse differen-
dum, Imperator quod paucis consensu a-
nimo constituerat, aperuit, velle se, cum
adhuc viribus valeret, & perpendisset,
quam caduca res esset vita humana, uni-
trium filiorum suorum Nomen Impera-
toris tribuere. Hoc consilium ut se-

Sæculum IX.
A.C. 817.